

Kapitola III

PLNOSŤ DUCHA

Biblia rozlišuje medzi dvoma pojmami - „mať“ Ducha Svätého, čo je pravdivé tvrdenie o všetkých veriacich, a „byť naplnený“ Duchom, čo je pravda iba o niektorých.

V Jánovi 3:3-8 sa píše o obnovení Duchom Svätým. Obrátenie (narodenie sa) je Jeho vnútorná práca v nás. Duch Svätý vchádza do nás, aby nám dal Život. V Korint'anoch 3:16 sa píše: „Neviete, že ste Božím chrámom, a že Duch Boží prebýva vo Vás?“ Z tohto verša je zrejmé, že Boží Duch je spoločným telom veriacich. 1. Korint'anov 6:19 hovorí, že každý veriaci sa osobne stal svätyňou Jeho prebývajúcej prítomnosti. „Neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý prebýva vo Vás?“

Teraz sa pozrime do Rimanov 8. kapitoly, do veršov 9-16. Všimnime si slovo „Duch“, ktorý reprezentuje tretiu Osobu Trojice. Zvyčajne sa píše s veľkým písmenom „D“. „Ale Vy nie ste v tele, ale v Duchu, pretože Duch Boží prebýva vo Vás. Teraz ak je nejaký človek, ktorý nemá Ducha Kristovho, nie je Jeho.“

Nie je dôležité stráviť veľa času nad druhou časťou verša, kde sa píše, že iba niektorí boli *naplnení* Duchom. Pavol, ktorý písal list Efežanom im prikazoval, aby „boli plnení Duchom“. (Efežanom 5:18). Museli tam byť ľudia, ktorí neboli naplnení Duchom, v opačnom prípade by taký príkaz nedal. V takmer každom spoločenstve stačí len pozorovať súčasných kresťanov, aby sme si uvedomili, že nie sú naplnení Duchom. Jednoducho to znamená, že je rozdiel medzi veriacim, ktorý „má“ Ducha Svätého a medzi „naplnením“ Duchom Svätým. Nie je to otázka nás, aby sme my získali viac Ducha Svätého, ale aby Svätý Duch, získal viac z nás. My mu síce dovoľíme, aby prebýval v jednej alebo v dvoch miestnostiach, ale neodovzdáme mu kľúč a nedáme mu možnosť prebývať všade. On musí vlastniť všetky priestory. On nie je hosť, ale Hlava domu.

Neexistuje nič, čo by sme potrebovali viac v našich zboroch a domácnostiach, nič dôležitejšie pre našich misionárov a kresťanských pracovníkov, nič, čo by malo väčšiu cenu v našej službe pre Krista, ako plnosť Ducha Svätého. Pred Bohom máme zodpovednosť za duše, ktoré sme mohli získať, za prácu, ktorú sme mohli vykonať, ak by sme žili Duchom naplnené životy.

Boží plán

Boží plán pre každého je, aby žil Duchom naplnený život od chvíle obrátenia. Realita je ale iná. Možno chýba učenie. Nevie. Zdá sa, že 7. kapitola listu Rimanom je realitou všetkých. Nie je Božou vôľou, aby ktorékoľvek z jeho detí od neho odišlo. Mnohí napriek tomu od Boha odídu. Keď sa potom vrátia k Pánovi, v ich živote nastane druhá definitívna zmena. Vďaka Bohu za možnosť obnovy. Ale kiežby nikdy od neho neodišli!

Preto hovorím, že ak ľudia nie sú učení o Duchom naplnenom živote, nie sú ihneď po obrátení k nemu vedení a je im dovolené odísť. Dôsledkom toho prežijú skúsenosť druhej veľkej krízy, kedykoľvek im to bude zjavené a prijmu to.

Preto, ak si ho neprijal v Jeho plnosti pri obrátení, ak máš za sebou roky hriechu a zlyhania, ak si uvedomuješ, že konáš v sile tela a nie v plnosti Ducha, máš výsadu spoznať podmienky a prežiť Jeho naplnenie.

Izraelský národ mal za sebou smutnú skúsenosť. Štyridsať rokov putovali po púšti, napriek tomu, že sa mohli dostať do zaslúbenej zeme za jedenásť dní. Preto skúsenosť, ktorú prežili pri prechode Jordánu prišla skoro až po polovici storočia, po prvej veľkej kríze, keď prešli cez Červené more. Púšť, symbol porážky a zlyhania bola za nimi, a oni vstúpili do zaslúbenej zeme, kde ich namiesto sklamaní, sťažovania sa, zlyhania a porážky čakalo víťazstvo a oddych.

Tak to bolo aj s Jakobom. Vo videní o rebríku odovzdal svoj život Bohu. Avšak až o veľa rokov neskôr, v tej nezabudnuteľnej noci, keď s ním zápasil anjel Boží, sa úplne a cele odovzdal Bohu, a povedal mu večné „áno“. Nič mu nebránilo chodiť s Bohom, od chvíle videnia o rebríku, ale úplne sa vydal Bohu až po mnohých rokoch keď sa vracal z cesty.

Ak Tvoj život je ako život Jakoba, nepoužiteľný pre Boha a sklamaním pre Teba samého, ak si nešiel správnu cestou už od začiatku, a nežil si plne pre Boha, ak si stále nespokojný, práve teraz môžeš prijať podmienky a spoznať plnosť Ducha. Pre Izraelcov to nikdy nebola konečná skúsenosť. Nikdy už na to nezabudli po tom, ako prešli cez Jordán. Kopa kameňov na oboch brehoch rieky sa stala proklamáciou pre budúce generácie o národnej kríze. Ráno boli na jednej strane, a v noci na druhej. V deň, ktorý sa navždy zapísal do ich histórie prešli bezpečne na druhú stranu.

Zanechaj svoj starý život a vkroč do nového. Mal si to urobiť pri obrátení. Malo sa to stať už dávno. Boží zámer s Tebou nebol, aby si sa roky túlal vzdialený od Jeho vôle. Ale, vďaka Jemu, On je aj teraz pripravený naplniť Ťa. Vo chvíli, keď prijmeš jeho podmienky. Duch bude daný. Ak si pripravený, On čakať nebude. Plnosť Ducha je normálny kresťanský život, ktorý mal Boh pre Teba v pláne.

Naplnenie Duchom Ti dá odpovede na všetky Tvoje otázky a vyrieši všetky Tvoje problémy svetských radostí. Už sa nikdy nebudeš musieť pýtať „Je správne, aby som tam išiel?“ „Je to nesprávne?“ „Môžem ísť do kina? Čo je na tom zlé ísť si zatancovať? Môžem hrať karty?“. Ak budeš naplnený Ním, nebudeš chcieť svet. Prežiješ očisťujúcu silu novej lásky. Nové nahradí staré. Zistíš, že Tvoja najväčšia radosť je v Božej službe, a objavíš, že sa vo svete cítiš zle a nešťastne.

Tri Božie typy

V Biblii sa nachádzajú tri typy človeka. Prirodzený človek, telesný človek a duchovný človek.

PRIRODZENÝ ČLOVEK

Prirodzený človek je opísaný v 1. Korint'anom 2,14, kde Pavol hovorí: „Prirodzený človek, pravda neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba rozsudzovať.“ Prirodzený človek neprešiel zmenou, nebol nikdy zrodený z Ducha Svätého. Žije v prirodzenom svete a je na tisíc míľ vzdialený od duchovného. Nedokáže pochopiť duchovné veci, tak ako nenarodené dieťa nedokáže pochopiť svet, do ktorého prišlo. Predtým, ako môže niečo vedieť o duchovnom svete, musí sa doňho narodiť. Tieto dve sféry sú oddelené. Takýto človek pozná veľa vecí v kruhu, v ktorom žije - v prirodzenom svete, ale vonkajší svet, mimo tohto kruhu je pre neho úplná neznáma. Musí byť premenený z telesného človeka na duchovného, a iba potom bude môcť pochopiť duchovné veci. Preto sa nespasenému mužovi alebo žene, zdajú byť všetky veci duchovného charakteru úplným bláznovstvom.

Predstav si Afričana. Nikdy nevidel ľad. Ty mu povieš, že u Vás doma voda niekedy tak zatvrdne a stane sa pevnou, že po nej môžete chodiť. Dokonca ľudia cez ňu idú so stádom koní, ktoré ťahajú veľké sánky naložené drevom. „Absurdné“ odpovedá. „Úplný nezmysel!

Už päťdesiat rokov žijem v Afrike, a denne vidím vodu. Ale ešte nikdy som nevidel, aby bola taká pevná, aby sa po nej dalo chodiť!“ A tak sa vzdáš v zúfalej snahe vysvetliť mu to. Nedokážeš ho presvedčiť. Môžeš ho ale so sebou vziať domov, a jedného ráno, keď na teplomeri bude mínus 40 stupňov, zoberieš ho von k jazeru a v jednej sekunde sa o tom presvedčí.

Ak mi povieš, že oheň páli, a potom sa ma budeš snažiť presvedčiť, aký je to pocit popáliť sa, budem sa snažiť pochopiť Ťa. Ale moja predstavivosť je nedokonalá. Nedokážem pochopiť, aké to skutočne je popáliť sa. Keď sa ale jedného dňa, dotknem horúcej platne, ihneď budem vedieť aké to je. Už mi to nebudeš musieť viac vysvetľovať. Už viem. Pocítil som to.

Tak je to aj s prirodzeným človekom. Je pre neho nemožné pochopiť veci Ducha. A aj keď je na tom dobre, čo sa týka jeho intelektu, jeho myseľ je vycvičená a má silný potenciál myslenia, v duchovných veciach je ako malé dieťa. Ešte nikdy nezakúsil, čo sa snaží pochopiť. Biblická cesta je: „Ó, zakúste a vid'te“. On ale nikdy nezakúsil, ani nevidel. Preto nepozná.

Pochopiť prečo ideš radšej na modlitebné stretnutie a zhromaždenie ako do kina, alebo na diskotéku, je úplne nemožné. Telesný človek nemá chuť na Božie veci, a preto nemá záľubu v Božej ponuke. Nie je to otázka intelektuálneho pochopenia, je to otázka chutí. Ak si má vychutnať Božiu ponuku (menu), jeho chute musia byť zmenené. Až potom bude mať pôžitok iba z Božieho Slova, a z ničoho iného. Jeho nový apetít bude nasýtený, keď bude kŕmený vecami Ducha.

Preto povedal Filip Natanaelovi. „Pod' a vid'“. Argumentovať by bolo mŕňanie časom, pretože Natanael bol mysliteľ. Filip to vedel, a tak odpovedal na Natanaelovu otázku, jednoduchou odpoveďou „Pod' a vid'“. Filip vedel, že Natanael musí spoznať Ježiša osobne. A to musí urobiť každý telesný človek. Musí nasledovať osobná skúsenosť.

TELESNÝ ČLOVEK

Telesný človek je opísaný v 1. Korint'anom 3:1-4, kde Pavol hovorí: „Ani ja, bratia, nemohol som Vám hovoriť ako duchovným, ale ako telesným, ako nedospelým v Kristu.“ Telesný človek je preto ešte stále dieťaťom. Každý obdivuje malé bábätko, ale ak by naďalej ostávalo malým, zatiaľ čo by už malo byť dospelým, stane sa objektom pohrdania. Od dieťaťa je očakávané, že začne rásť. A ak kresťan ostáva dieťaťom, niekde je vážna chyba. Pavol pokračuje v druhom verši: „Mliekom som Vás kŕmil, nie tvrdým pokrmom, lebo by ste ho nemohli zniesť, ba ešte ani teraz nemôžete“.

Bábätká sa musia kŕmiť. Oni sa nikdy neučili, ako sa o seba starať. Biblia je pre nich zatvorenou knihou, pokiaľ nenájdu niekoho, kto im to vysvetlí. Sú závislí na druhých, aby im dali duchovnú stravu. „Lebo ste ešte telesní, keď sú žiarlivosť a sváry medzi vami. Či nie ste telesní a neobcujete príliš ľudsky? Keď jeden hovorí: Ja som Pavlov! A druhý: Ja som Apollov! Či nie ste príliš ľudia?“ Znaky telesného kresťana sú závisť, hádky a rozdelenia. Taktiež sú to znaky telesnej cirkvi.

Nezáleží na tom, ako úžasne znie Tvoje svedectvo, ak máš v srdci žiarlivosť, ak sa hneváš so svojim susedom, ak máš niekoho s kým sa nerozprávaš pretože ste pohnevaní, ak odmietaš potriasť niekomu ruku, odpustiť a zabudnúť, ak je Tvoj život poznačený rozdelením, nie si duchovný, ale si telesný. Pretože toto sú znaky telesnosti. A mne nezáleží na tom, do akej miery sa určitý zbor prezentuje svojou duchovnosťou, ani na tom, ako môže mať na prvý dojem úspech vo svojej práci. Ak sú jeho členovia rozdelení natoľko, že sú medzi nimi hádky a žiarlivosť a výsledok je rozdelenie zboru, takýto zbor je telesný, nie duchovný.

V Rimanom 8:7 Pavol hovorí: „pretože telesné zmýšľanie je nepriateľstvo voči Bohu, lebo sa nepoddáva a ani sa nemôže poddať zákonu Božiemu.“ Je to nepriateľstvo,

a nepriateľstvom aj vždy bude. A človek, ktorý tento fakt uzná, vydá sa mu, robí kompromisy a radí sa so zradcom v tábore. Žiaden kresťan by tomu nemal dať priestor, a ani sa s tým zaplietť, a mať čokoľvek dočinenia s telesným zmýšľaním.

Existujú dva zločiny, na ktoré sa v anglickom práve vzťahuje trest smrti. Prvý je vražda, a druhý je zrada. Už som spomenul, že telesnosť je zradca, a jediné čo sa dá so zradcom urobiť je popraviť ho. Ak by mu bolo povolené ostať nažive, stal by sa skôr či neskôr katastrofou pre všetkých v tábore. Buďte si istí, že starý zradca - telesnosť musí byť popravená. Uistite sa, že je mŕtva a pochovaná na kríži, a že pre ňu niet vzkriesenia. Povedzte s Pavlom, „Som ukrižovaný spolu s Kristom“. Vedz, že si „mŕtvy“, pretože „naš starý človek bol ukrižovaný s Ním“. Buď si istý, že je to nemenná skutočnosť v Tvojom živote.

DUCHOVNÝ ČLOVEK

O duchovnom človeku sa píše v 1. Korint'anom 2,15. Pavol hovorí: Ten, kto je duchovný však posudzuje všetko.“ Inými slovami, duchovný človek vie rozlišovať. Je schopný odhaliť falošné učenie a falošný oheň. Nezáleží na tom, v akom pomere je pravda premiešaná, ak je v nej chyba, on ju vie rozoznať. Ako veľmi potrebujeme toto rozlíšenie v týchto dňoch odpadlícťva a fanatizmu! Ako Satanovi veľmi záleží na tom, aby nám predložil falošné skúsenosti a dary! Aké ľahké je byť oklamáný. Je tak veľa telesnosti na našich stretnutiach, tak veľa toho, čo nie je z Ducha Svätého, tak veľa falošného, že ak sme vôbec niekedy potrebovali dar rozlíšenia, je to dnes. Duchovný človek nie je vždy schopný stretnúť a bojovať s omylom, ale môže ho rozpoznať a vyhnúť sa mu. Môže varovať ostatných a tak ochrániť stádo od vlkov, ktorí prichádzajú v ovčom prevlečení.

Ďalej v liste Galaťanom 6:1, Pavol hovorí: „Bratia, ak by niekoho aj pristihli pri nejakom poklesku, vy, duchovní, napravte ho v duchu tichosti, a daj si pozor, aby si aj ty nepadol do pokušenia.“ Keď telesný kresťan skúša vyriešiť rozdielnosti medzi kresťanmi, alebo sa snaží zaoberať sa hriechom iného človeka, výsledok je často pohromou.

Budem ilustrovať. Jeden muž padol do hriechu. Ihneď nejaký telesný kresťan sa mu ponáhl'a na pomoc. Ale keďže prichádza v duchu nadradenosti, v postoji „som svätejší ako Ty“, naplnený sebaistotou a duchovnou pýchou, odsudzuje človeka, ktorý padol, zrazu zistí, že všetka jeho snaha je márna, a brat, ktorého sa snažil získať, sa stáva každým dňom ešte zahorknutejším, ako bol, a ešte ďalej sa vzdial'uje. Ale čo sa stane, ak k nemu pošleme duchovného človeka? Ten brat je po chvíli obnovený. Prečo? Duchovný človek ide v prvom rade do súkromia vlastnej izby, kde sa sám stretne s Bohom a pripravuje svoje vlastné srdce, predtým než sa stretne s tým, ktorý padol. „Pane“, modlí sa, „daj mi zlomené srdce, skrúšeneného ducha a skutočnú lásku k môjmu bratovi. Ako ľahko som mohol aj ja sám padnúť do toho istého pokušenia! Čo by sa stalo, keby som bol teraz na jeho mieste? A to sa mohlo stať!“ Tak si pripomína varovanie v Božom slove: „a daj si pozor, aby si aj ty nepadol do pokušenia“. Teraz je pripravený. Ide s obmäkčeným, zlomeným srdcom, v pokore a ponížení, dáva svoju ruku okolo pliec človeka, ktorý zhrešil a začne plakať. Niet žiadnych slov odsúdenia a obvinenia. Ukáže priamo na Boha milosti a láskyplného súcitu. Duch Svätý pracuje, a čoskoro je všetko v poriadku.

Títo sú traja reprezentanti človeka v Biblii. Prirodzený, telesný a duchovný človek. Ktorým z nich si ty? Žiješ v Egypte, vo svete a dome prirodzeného človeka, alebo na púšti, v bydlisku telesného? Alebo bol si skutočne obnovený? Prešiel si cez Červené more? Prešiel si cez púšť, cez Jordán, a prebývaš v Kanáne, v krajine duchovnosti?

Zmysel plnosti Ducha

Zmyslom plnosti Ducha je obdarenie mocou. „Vy však zostaňte v meste, dokiaľ nebudete vystrojení mocou z výsosti“ (Lukáš 24:49) „Ale prijmete moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás.“ (Skutky 1:8) Existujú dva druhy zmocnenia.

1. MOC NAD HRIECHOM

Prirodzený človek je bez Ducha Svätého. Je síce Duchom Svätým usvedčovaný, ale kým sa neznovuzrodí, Duch Svätý v ňom neprebýva.

Telesný človek má v sebe Ducha Svätého, ale je v ustavičnom boji, pretože je pod nadvládou hriechu a v moci tela. Tento boj je opísaný v Galat'anom 5:17, kde sa píše: „Lebo telo žiada proti duchu a duch proti telu, ony si navzájom odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli.“ Preto telo často víťazí a Duch je porazený.

Skoro po obrátení si človek uvedomuje veľký boj, ktorý sa odohráva v jeho vnútri, konflikt medzi telom a Duchom, medzi starým človekom a novým, zatiaľ, čo sa každé snaží získať prevahu. A žiaľ, človek zistí, že staré často víťazí a napriek sebe samému sa vydáva telu. Niekedy stratí sebaovládanie, nečisté myšlienky sa usídlia v jeho mysli, a aj iné hriechy, ako sú obavy, strach, žiarlivosť, pýcha, zloba, zlosť, neodpustenie, nenávisť, sklamanie, skl'účenosť, rozčúlenie sa, nespokojnosť, sebeckosť, chamtivosť, vášeň, žiadostivosť, svetáckosť, bezbožná vzbura a dožadovanie sa uznania.

Proti týmto bojuje, plače a modlí sa, ale všetko zbytočne. A nakoniec, keď už okúsil všetky pocity nerovného boja, ako sa píše v Rimanoch 7, volá v strachu: „Som biedny človek!

Kto ma zachráni?“. Vtedy si uvedomuje potrebu moci, ktorá je mimo jeho síl. Vtedy spoznáva, že Boh pripravil pre neho zaopatrenie skrze Ducha Svätého, ktorý prevezme situáciu do svojich rúk a On stáva sa Pánom tejto situácie.

Ak pozorne čítaš list Rimanom 7:14-24 zistíš, že Pavol opisuje svoju vlastnú skúsenosť života pod zákonom, kedy chcel veľmi slúžiť Bohu a napriek tomu, že sa snažil ako najlepšie vedel a vložil do toho celú svoju vôľu, aj tak zúfalo zlyhal. A tak táto časť textu opisuje dnešného nábožného človeka, či už spaseného alebo nie, ktorý sa nikdy nenaučil tajomstvo vyslobodenia cez Iného, a kto sa snaží naplniť zákon a slúžiť Bohu vo svojom vlastnom úsilí, ale úplne zlyháva, napriek svojim sľubom a rozhodnutiam byť dobrý. Vo verši 24 Pavol nakoniec priznáva svoje úplné zlyhanie. Vo verši 25 vyznáva, že vyslobodenie má prísť cez Krista. V kapitole osem vysvetľuje, že Kristov Agent, ktorý má prísť vykonať toto vyslobodenie, je Duch Svätý. Pavol teraz končí svoj boj a odovzdáva ho Duchu Svätému. On sám, napriek jeho vlastnej vôli, ostal porazený, a nebol schopný zvíťaziť nad zákonom hriechu. Ale v Rimanom 8:2 hovorí: „Zákon životodarného Ducha v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti.“ Haleluja! Aby sa „právna požiadavka zákona (požadovaná zákonom) uplatnila pri nás (nie nami ale v nás), ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha.“ (verš 4). Až do konca siedmej kapitoly, Duch Svätý prakticky ešte neprichádza na scénu. Avšak v kapitole osem, sa spomína veľakrát. Hriech už nemôže „kral'ovať v nás“ (6:12) Veľký Osloboditeľ prišiel a víťazstvo je isté. Chvála Pánovi!

Teraz sa pozrime do Ezechiela 36:27 „Dám svojho Ducha do Vášho vnútra a spôsobilím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení“. Toto je to tajomstvo! V nás je Ten, ktorý má prevziať vládu a vykonať prácu. Veriaci ho musí prijať, a musí sa mu vydať. To Pavol neurobil v liste Rimanom 7. Snažil sa to urobiť sám. V liste Rimanom, 8. Kapitole sa mu však vydal. „Žite podľa Ducha a nebudete vykonávať žiadosti tela.“ (Galat'anom 5:16).

Preto telesný človek sa teraz stáva duchovným človekom. Vládne, riadi a vedie ho Duch Svätý. Víťazstvo nad hriechom mu patrí. Radosť nad víťazstvom skrze Ducha je úžasná! Vlastná snaha bola márna, sľuby a predsavzatia zbytočné, „ale Boh“, Boh Duch Svätý

je schopný zvládnuť všetky prípady – Sláva Jeho menu! Od duchovného človeka odišla túžba po starom živote. Už netúži po veciach tohto sveta. List Rimanom 8 je teraz jeho realita.

Problém s telesným človekom je, že žije príliš blízko nepriateľovho územia. Jeho jedinou nádejou je dostať sa na púšť za Egypt, a tak sa dostať čo najďalej od starého života, aby už netúžil po masných egyptských hrncoch.

Telesný človek sa vždy pohybuje v kruhu. Následkom toho je dnes na hranici Egypta a zajtra na strane Kanánu. Niet sa čo čudovať, že sa rád pozerá na Červené more, a občas, keď sa nikto nepozera, zabehne si nachvíľu do Egypta. A podobne, keď sa priblíži k Jordánu počas veľkého duchovného zhromaždenia, zatúži po bližšom vzťahu s Bohom. Satan si môže použiť telesných kresťanov. Jediný skutočný problém v cirkvi prichádza cez nekrížované telo. Duchovný človek je Božím zámerom pre každé jeho dieťa.

2. MOC K SLUŽBE

Telesný človek nikdy nemôže byť použitý v duchovnej službe. Je v ňom tak veľa seba samého, že Boh nemôže prevziať kontrolu v jeho živote. Duchom naplnený život je nutnosťou pre plodnú kresťanskú službu. Žiadna krajina by si nedovolila poslať svojich vojakov do boja, bez poriadnej výzbroje. Plnosť Ducha je kresťanova výzbroj do služby. Bez života naplneného Duchom Svätým, je bezmocný. S Duchom Svätým má všetku moc v Bohu.

„Ale prijmete moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na Vás, a budete mi svedkami“ (Skutky 1:8). Potrebujeme moc, aby sme mohli svedčiť. Ináč je naše svedectvo bez ovocia. „Moja reč a moja kázeň nebola v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci“ (1. Korint'anom 2:4) Preto Pavol slúžil. „Všetci boli naplnení Duchom Svätým a smelo hovorili slovo Božie. Keď videli smelosť Petrovu a Jánovu a dozvedeli sa, že sú neučení a prosí ľudia, divili sa.“ (Skutky 4: 31, 13). Preto apoštoli pokračovali v službe, niesli svedectvo a svedčili, kázali a učili. Boh môže vykonať viac skrze jedno posolstvo v plnosti Ducha ako skrze stovky v sile tela.

Potrebujeme Svätého Ducha pre modlitby. „A tak aj Duch prichádza na pomoc našej mdlobe. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží, ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným.“ (Rimanom 8:26). „V každom čase všetkých modlitieb a prosieb modlievajte sa v duchu“ (Efežanom 6:18).

Existujú kresťania, ktorí si myslia, že sa nedokážu modliť na verejnosti. To by ale neplatilo, ak by boli naplnení Duchom. „Duch prichádza na pomoc našej mdlobe“. Duchom naplnení kresťania sa môžu nahlas modliť a svedčiť. Veľmi dobre si pamätám na ženu z Dale presbyteriánskej cirkvi v Toronte, Kanade, ktorá nedokázala otvoriť svoje ústa v modlitbe na verejnosti. Jeden deň som požiadal kresťana, ktorý sedel za ňou, aby sa pomodlil. „Čo by sa stalo, ak by vyzval mňa?“ pýtala sa táto žena sama seba. Ale jedného večera na zhromaždení sa táto presbyteriánka, ktorá predtým nikdy, ale naozaj nikdy neotvorila svoje ústa na verejnosti, začala modliť v Duchu s takou slobodou a voľnosťou, že všetci boli požehnaní a zbudovaní. A tento duch modlitby na nej ostal v mocnej sile ešte veľa mesiacov potom. „Kde je Duch Pánov, tam je sloboda“. Ak nemáš slobodu v modlitbe a v svedectve, je to preto lebo si neokúsil naplnenie Duchom Svätým.

Nikto sa nedokáže modliť bez Ducha Svätého. Nikto nemôže prežiť skutočnú modlitebnú námahu bez Ducha. Telesná námaha je zbytočná. Ale námaha v Duchu vykoná nemožné a má účinok na predmet modlitby. Modliť sa v Duchu znamená získať vstup k Božiemu trónu. Modlíme sa ale skutočne, alebo iba hovoríme svoje modlitby? Je pri našich modlitbách prítomný duch pôrodných bolestí, ktorý sa modlí, až kým nevidno víťazstvo? Bez plnosti Ducha, nikdy nespoznáme skutočný význam prímluvnej modlitby, ktorá má pôrodné bolesti.

Aké sú podmienky?

Aké je *tajomstvo* Duchom naplneného života? Existujú podmienky, ktoré musia byť najprv splnené? Áno existujú, ale iba dve.

PO PRVÉ, ODOVZDANIE SA

„Vydajte sa Bohu“ (Rimanom 6:13). Povedz mu všetko o svojich zlyhaniach, o sľuboch, ktoré si urobil, predsavzatiach, ktoré si porušil, skúsenostiach z divokej cesty, a so skrúšeným srdcom mu odovzdaj svoj zlomený, porazenecký život. Dovoľ mu, aby On prevzal kontrolu. Popros ho, aby on zaujal miesto na tróne Tvojho srdca. Cele sa mu odovzdaj, vyznaj a zriekni sa všetkých hriechov. To je prvý krok. Ó ako veľa od tohto závisí! Učenie je tým skutočným tajomstvom. Zlyhať tu, znamená zlyhať všade. Ak Tvoj život nie je naplnený Duchom, znamená to, že si sa cele nevydal, neodovzdal, nezasvätil a neposlúchol. Pretože On naplní to, čo odovzdáš.

Nemyslím tým ale iba odovzdanie seba samého, o tom budem hovoriť neskôr, ale v prvom rade o zrieknutí sa hriechu. Zrieknuť sa niečoho znamená vzdať sa toho úplne. A hriechu, aj keď ho veľmi milujem, sa musím zrieknuť.

*Tú najmilšiu modlu,
akákoľvek môže byť,
Pomôž mi zhodiť z Tvojho trónu,
a len pre Teba žiť.*

Musí nastať prielom, oddelenie, zrieknutie sa, úplný obrat a zanechanie všetkej neprávosti. Vôľa, ktorá je obnovená môže a musí byť umŕtvená raz a navždy pre hriech. Ak ja, skutočne, opravdive, v hĺbke svojho srdca chcem skončiť s hriechom, vďaka Bohu to môžem urobiť, alebo lepšie povedané, On to môže urobiť. On ma bohaté zaopatril.

A čo s hriechom, ktorý sa vyskytuje v našich životoch stále? Odovzdal si ho? Si pripravený vzdať sa pomíňajúceho pôžitku, ktorý poskytuje? Znovu a znovu si bol oklamáný. Keď Satan držal hriech pred Tebou, vyzeral ako kytica ruží, ale keď si ju vzal do svojich rúk, zistil si že má trne. A ako Ťa popichali! Akú bolesť si prežil! Vzdať sa ich. Nie sú hodné smútku, ktorý prinášajú.

Tak čo? Ide o veľa. Vyznal si a zbavil si sa vo svojom živote každého hriechu? „Ale vaše neprávosti sa stali hrádzou medzi vami a vaším Bohom! Vaše hriechy zakryli jeho tvár pred vami, takže nepočuje“. (Izaiáš 59:2) „Keby som v srdci choval nepravosť, Pán by ma nebol vyslyšal“. (Žalm 66,18) Hriech musí byť vyznaný, zavrhnutý a opustený. Ináč Boh nebude počuť modlitbu. Ak bolo vykonané zlo, musí sa napraviť. Možno bude musieť nastať vrátenie vecí alebo vyžiadanie odpustenia od človeka, ktorému bolo ublížené. S hriechom sa nedá robiť kompromis. Nieto ešte odpovedaná prosba, o ktorej Boh povedal, že ju ani „nevypočuje“. Ako potom môžeme žiadať Boha o naplnenie Duchom, ak ani nepočuje našu prosbu?

Tu leží základný problém celej veci. Muži a ženy hľadajú Boha v modlitbe, prosia ho o plnosť Ducha, trávajú dlhé hodiny na svojich kolenách, a nikam sa nedostávajú, jednoducho pretože v ich srdciach je hriech, a nie sú ochotní platiť cenu. Neodpustenie, nenávisť, závisť, alebo iné telesné moci majú nadvládu. Vždy keď sa modlia, Duch Boží im pripomína nepravosť, ktorá nikdy nebola napravená, ale oni sa snažia Boží hlas umlčať. Nemá to ale žiaden význam. Skôr či neskôr musia tvárou v tvár čeliť a riešiť otázku hriechu. Môže ísť o nevedomý hriech, pretože „srdce človeka je nadovšetko klamlivé, a ohavne zlé“. Musí nastať plač „preskúmaj ma ó Bože, či niet vo mne neprávosti“. Niekedy nás Boh musí vziať

až na úplne dno, aby sme uvideli svoje srdcia, a volali v zdesení nad tým, čo vidíme. Tak to bolo aj u Izáka, Jóba a Petra. Musíme sa zrieknuť hriešnosti našej prirodzenosti.

Som pripravený zanechať nepravosť? Dokážem sa rozlúčiť aj s tým najčastejším hriechom? Chcem natoľko Božiu plnosť, že sa vzdám všetkého, o čom viem že je nesprávne? Alebo natoľko milujem svoj hriech, že nie som ochotný povedať „NIE“ keď príde pokušenie? Toto sú životne dôležité otázky, ktorým musíme čeliť. Otázky, ktoré určia či skutočne chcem alebo nechcem žiť Duchom naplnený život.

Predstavte si ženu, ktorá túži po naplnení Duchom. Kľakne si pred oltár, prosí Boha, ale všetko zbytočne. Jej srdce je nespokojné, a nikam sa nedostáva. Túži byť naplnená, ale niečo jej v tom bráni. Napokon, odhalí svoju dušu, a vyznáva, že existuje prekážka, jeden problém. Má záujem o mladého muža, ktorý nie je kresťan. Chodí do cirkvi, ale nechce sa odovzdať Pánu Ježišovi Kristovi. Boh sa ho nemá ako dotknúť, a tak ich cesty sa rozchádzajú. Pamätá si na Boží príkaz, v ktorom niet kompromisu: „Neťahajte cudzie jarmo s neveriacimi“ a ona vie, že Boh dáva Svätého Ducha iba tým, ktorí Ho poslúchajú. A tak to zahŕňa otázku, kto má prvé miesto, Boh alebo jej nespasený priateľ. Ona bojuje, plače a prosí, ale nevzdá sa. Preto nemôže byť naplnená. Neodovzdala sa.

Taktiež máme mladého muža, ktorý má tajný hriech. Nikto o tom nevie, iba Boh. Veľa a veľa krát sľúbil, že sa ho vzdá. Ako rýchlo urobil nespočetné množstvo predsavzatí, tak rýchlo ich aj porušil. Zakaždým keď zhrší má výčitky, a v tej chvíli sľúbi Bohu, že ak mu tentoraz odpustí, už nikdy nepadne. Určitý čas drží slovo, ale jeho telo je slabé a keď príde to hrozné pokušenie znovu, opäť sa poddá hriechu, napriek sebe. A tak je plnosť Ducha od neho vzdialená, pretože ňom kraluje hriech. Ešte nie je na konci svojich síl, ani nie je ochotný zrieknuť sa a úplne zanechať svoj častý hriech. Ak by bol, Duch Svätý by rýchlo prišiel na pomoc, dať mu potrebnú silu. Ale v prvom rade musí nastať jeho rozhodnutie, jeho skutočný postoj k hriechu. Potom ho Boh naplní Duchom Svätým.

Niekde sme získali falošnú predstavu o našom Božom Otcovi. Myslíme si, že On nám nechce dať svoje dary. A potom, ako pohania, prosíme a modlíme sa, vzdycháme a plačeme, nástojíme si a žiadame pri oltári, snažiac sa presvedčiť Ho, aby nám dal niečo, čo On je ochotný nám dať, ďaleko nad naše očakávania. Často krát sme ako Báloví proroci, ktorí sa rezali a nahlas kričali, ale všetko zbytočne.

„O čo viac dá Otec Ducha Svätého tým, ktorí ho o to prosia!“ Preto verme, že Boh miluje dávať, a Jeho otcovskému srdcu to robí radosť. On túži a teší sa, keď môže žehnať. To je jeho podstata.

Často myslím na Ducha Svätého, ako na veľkú rieku. Ale rieku zahradenú rôznymi druhmi prekážok. Predstavte si muža, ktorý stojí na hrádzi a prosí v modlitbe, aby tadiaľ tiekla rieka. Aké absurdné! „Prečo“, rieka by odpovedala, „to je presne to, čo chcem urobiť. Nemíňaj svoju energiu v opakovaní prázdnych slov. Je to moja podstata, že tečiem. Som omnoho viac pripravená tiecť, ako ma uvidíš.“

Áno, to je to tajomstvo. V Tvojom živote je hrádza. Hrádza hriechu. A v ceste stoja prekážky neodovzdania sa. Snažíš sa bojovať s hriechom. Počuješ ma - s hriechom! Vyčisti riečisko a rieka bude tiecť. Nebudeš musieť prosiť Ducha Svätého, aby Ťa naplnil. V realite ho nebudeš môcť nechať vonku. On príde a naplní Ťa, v jednote s Ním. Ó, ako veľmi chce vojsť! Ako veľmi sa snaží získať vládu! Prečo mu nedáš šancu?

Ako príde? Aký bude dôkaz Jeho prítomnosti? Nastanú nejaké nezvyčajné prejavy? Ako tečie rieka? Keď sa pretrhne hrádza, naraz sa veľká rieka s hukotom vrúti do jedného toku a prerazí si novú cestu. Ale keď sa dostane k priehlbínám, je to len otázkou odstránenia akokoľvek malej prekážky z cesty, a voda v rieke, bez hluku, potichu natečie a naplní miesto. Obe sú rovnomerne naplnené, aj hlboké koryto rieky, aj malé priehlbiny. Jedna si je vedomá veľkého pohybu, a druhá si ledva uvedomuje, kedy do nej rieka vtiekla.

Ak si dovolil veľkej hrádzi nevyznaného a neodpusteného hriechu, aby vošla do Tvojho života, samozrejme, že keď ju odstrániš, zmena bude tak veľká, že sa budeš cítiť akoby si bol zrazu zaplavený. Ale pre mnohých kresťanov, ktorí sú hladní po plnosti Ducha, je to otázka malých prekážok. Akonáhle sú všetky odstránené, Duch Svätý potichu prichádza a berie preč všetko čo sa prevíňuje voči Bohu a zarmucuje Ho. Stačí, ak viem, že som Bohom ospravedlnený. Že všetky prekážky boli odstránené, pretože potom, či to už cítim, alebo nie, rieka Svätého Ducha tečie cez môj život.

Predstav si, že by som zazvonil na Tvojom dome, klopal na dvere a čakal, kedy ma pustíš – čo by si urobil? Padol by si na kolenách v predsieni a prosil by si, aby som vošiel? Žiadal by si ma, aby som prišiel? Aj keby si to urobil, aký by v tom bol rozdiel? Ako by to zmenilo situáciu? Stojím vonku, čakám, a chcem vojsť dnu. Ty si vo vnútri a prosíš ma a modlíš sa, aby som vošiel. Medzi nami sú ale dvere zamknuté. Akú mám šancu? Ako môžem vojsť, keď je predou mnou taká prekážka? Ty povieš: „Dr. Smith, vitajte, poďte dnu.“ A ja poviem „Otvorte dvere a ja rád vojdem“. „Ale Dr. Smith“ pokračuješ, „Ja naozaj chcem aby ste vošli. Keby ste vedeli ako dlho túžim po tom, aby ste prišli! Úpenlivo Vás prosím, aby ste prišli do môjho domu.“ A tak so slzami a vzlykotom sa modlíš a prosíš. A ja odpovedám, ako predtým: „Iba otvor dvere, stoja mi v ceste. Otvor ich, a ja vojdem. Ja chcem vojsť. Ja veľmi chcem vojsť dnu. Ale dvere sú zatvorené. Musíš ich otvoriť.“ Konečne sa prestaneš modliť a plakať. Vstaneš, otvoríš dvere a v tom ja vojdem dnu.

Nevidíš to? Nie je to teraz jasné? „O koľko viac dá Otec Svätého Ducha tým, ktorí ho o to prosia?“ Budeš mi veriť, keď Ti poviem, že On, Duch Svätý stojí priamo pri dverách, a veľmi, veľmi túži vojsť? Budeš natoľko vnímavý a namiesto plaču a modlitieb, prosbám a úpenlivým naliehaniam jednoducho otvoríš dvere, odstrániš prekážku, vyznáš a zriekneš sa hriechu, a tak Ho pustíš dnu? Váhal by som, ak by boli dvere otvorené? Musel by si ma prosiť druhý raz? Určite nie. V momente, kedy otvoríš dvere, ktoré boli prekážkou, ja vojdem. Je Duch Svätý menej ochotný, ako by som bol ja? Samozrejme že nie! On naozaj túži, On si túžobne želá vojsť do Tvojho srdca a naplniť Ťa. Prekážkou boli dvere. Urob s nimi niečo, a všetko bude v poriadku. On okamžite vojde.

Ale neprikázal nám Ježiš, aby sme „čakali na zaslúbenie“? Nehovorí „čakajte kým“? Áno, ale to bolo pred zoslaním Ducha Svätého. Boží naplánovaný čas pre príchod Ducha bol deň zostúpenia Ducha Svätého na apoštolov. Stalo sa to „keď sa naplnil deň“. Učeníci boli určite pripravení, ale Duch ešte nebol daný. Po tom dni, kedy Duch Svätý zostúpil už ale nemuseli čakať. Všimnite si - už nemuseli čakať. Kornélius a jeho domácnosť už nemuseli čakať desať dní. Prijali skôr než stihli čakať. Kresťania v Samárii taktiež nepoznali, čo znamená čakať. Prijali Ho vo chvíli, keď sa za nich Peter a Ján modlili. Pavloví obrátení v Efeze tiež nemuseli čakať. Pavol na nich položil ruky a Duch bol v tej chvíli daný. A tak sa to dialo odo dňa, keď bol zoslaný Duch. Pravdou je, že často musíme čakať, kým si dáme náš vzťah do poriadku s Bohom, ale je to kvôli našej pomalosti vyznať hriechy a prijať Jeho vôľu. Ale na Božej strane nikdy niet čakanie, ani oneskorenie.

Ak by sme mali na Ducha „čakať“, ako prikázal Ježiš, museli by sme ísť do Jeruzalema. Pretože On povedal: „Vy však zostaňte v meste *Jeruzaleme*“ (Lukáš 24:49). A tak ako už niet prečo „čakať“ na Ducha Svätého v Jeruzaleme, ako ani „zostávať“ v Betleheme a čakať na Ježiša. Predtým než prišiel, bolo dôležité byť v Betleheme, pretože to bolo miesto určené Bohom. On už ale prišiel, a je tu. Musíme Ho len prijať. Taktiež Duch Svätý prišiel, On je už tu. Máme ho „prijat“, a byť „naplnení“. A ak by sme „čakali v Jeruzaleme“ popierali by sme tým skutočnosť, že On už prišiel, ako sa píše na deň Zoslania Ducha.

Preto je to otázka skutočného odovzdania sa, úplného oddania sa Bohu. Tak ako príroda nenávidí vzduchoprázdno, a tak ako vzduch uniká keď má na to otvor, tak aj požehnaný Svätý Duch, ktorý je ešte horlivejší zaplniť prázdnotu ako vzduch, ktorý dýchame,

naplní Tvoje srdce v momente, kedy sa úplne odovzdáš. Odkry prekážky, vyznaj a opusti hriech. Vydaj sa úplne Bohu a On Ťa naplní. Nielen aby si správne začal, ale aj pokračoval. Každý kresťan vie, čo zarmucuje Ducha Svätého, a čo sa nepáči Bohu. Urob s tým niečo, a požehnanie príde. Choď s Bohom, a všetko bude v poriadku.

Ale ako máme byť neustále plnení? Tým, čím sme začali. Odstraňujúc prekážky. Nedovoľ, aby sa opäť postavila hrádza. Kráčaj vo svetle. Každý deň a týždeň rob pokánie, a tak nezlyháš. Pamätaj, že „Boh dáva Ducha Svätého tým, ktorí ho poslúchajú“. Buď poslušný. Kráčaj tak, aby nebolo pre Teba odsúdenia. V Galat'anom 5:16 nájdeš potrebné vedenie. „Žite podľa Ducha a nebudete vykonávať žiadosti tela.“ Aké jednoduché! Choďte v Duchu, „žite podľa Ducha“, prebývaj v Duchu, konajte, myslite a hovorte v Duchu, a potom viac nebudete vinní z telesných žiadostí. Inými slovami, žite v Kanáne. Nikdy nechodte do inej krajiny. Nevstupujte na územie nepriateľa. „Žite podľa Ducha“. A tak bude môcť Duch Svätý bez akejkoľvek prekážky žiť a konať v živote, ktorý bol cele odovzdaný Bohu. Či to už cítime alebo nie, ak chodíme vo svetle, niet už viac pre nás odsúdenia.

PO DRUHÉ, VIERA

Ty nemáš bojovať, prosiť a čakať. Máš si vziať. Možno nebudeš cítiť zmenu, možno nebudeš mať vonkajšie prejavy, alebo dôkaz, iba vieru v Božie Slovo, ale napokon aký lepší základ môžeš mať, ako Božie Slovo? Boh je verný. Ak ty urobíš svoju úlohu, ak sa naozaj cele vydáš, potom ver, že On prijíma Tvoje vydanie sa a naplní Ťa Duchom Svätým, a budeš môcť vykročiť v spoľahnutí sa na túto skutočnosť.

Teraz nemám na mysli tak veľké a mocné pomazanie, aké prijali v pôste a modlitbe Wesley, Finney, Moody a iní pre svoju službu. Ale jednoducho tajomstvo víťazstva a požehnanie ako následok naplnenia Duchom. Jedine On Ti môže pomôcť, aby si nezlyhal a ktorý koná v tvojom živote od chvíle tvojho obrátenia, podľa toho nakoľko si sa mu Ty odovzdal. Normálny kresťanský život, ktorý Boh pre Teba pripravil.

„Buďte naplnení Duchom“ (Efežanom 5:18) Prečo tento príkaz? Pretože Boh chce, aby si bol naplnený. Nie ty máš získať viac Ducha Svätého, ale ON má získať viac teba, celého teba. Nemáš ho používať Ty, ale On má používať teba!

*Hľadal som Ho, aby som ho mohol použiť,
Teraz používa On mňa.*

On Ťa má naplniť, aby v Tebe už nemohol vládnuť hriech. On má vládnuť, aby hriech nevládol. A tak sa stáva vypudzujúcou silou novej vášne. Polož svoj prst na Efežanom 5:18 a ver Bohu. To, čo vyžaduje je možné.

V dnešnej dobe existuje veľa nedorozumenia ohľadne „pocitov“ a „viery“. Je tak ťažké presvedčiť ľudí, že Boh ich plní Duchom Svätým. Oni čakajú na pocit. Na nejaký zvláštny prejav alebo citovú skúsenosť, nezvyčajný dôkaz, ktorý sa im má stať pri naplnení Duchom. Tak si to predstavujú.

Všimol som si dôležitú vec. Keď je kresťan duchovne slabý, napríklad novo obrátený, Boh dá často pocity aj prejavy. Ale keď sa veriaci stane duchovne silným tieto extatické skúsenosti a citové prejavy odídu. Prečo? Jednoducho pretože je Božím plánom, aby sme kráčali vo viere a nie videním. Slabí kresťania potrebujú chodiť videním, ale dospelí veriaci vierou. Ak by som napríklad silno chytil kazateľnicu, a celou silou sa o ňu opieral, usúdili by ste, že som slabý a idem odpadnúť. Preto sa opieram. Musím niečo cítiť a preto sa chytám kazateľnice. Mám v rukách a nohách slabosť, lebo som slabý. Ak budem silný, ani nebudem myslieť na podopieranie sa. Budem stáť vystretý na vlastných nohách, nebudem cítiť slabosť budem úplne normálny. Keď sa malé dieťa učí chodiť, dotýka sa nábytku, lebo jeho nohy sú

slabé. Ale čím bude staršie, už nebude potrebovať dotýkať sa predmetov, aby malo rovnováhu. Je fyzicky silné.

Moji drahí, ak vždy vyhľadávate pocit, je to znak vašej slabosti vo viere, pretože keď budete duchovne silní, bude Vám úplne stačiť veriť Bohu, spoliehať sa na Jeho Slovo, a nehľadiť na vlastné city. To čo prináša radosť jeho srdcu je keď jeho deti kráčajú vierou a nie videním.

Pamätám si, keď som vstúpil na loď z Vancouveru do Viktórie. Sadol som si, a všímal som si ostatných cestujúcich. Cítil som sa dobre. Nemal som strach, obavy ani neistotu. Lístok som mal kúpený a smeroval do Viktórie. Prečo si robiť starosti? Čo sa týka mojich citov bol som na ceste do Viktórie, a za pár hodín tam budem. Tak som si oddal kľudnej plavbe. Keď ale ku mne pristúpil revízor skontrolovať môj lístok, v momente moje city prešli neskutočnou zmenou. Bol som na nesprávnej lodi! Povedal mi, že namiesto do Viktórie idem do Seattle, Washingtonu. Čo urobilo tú zmenu v mojom prežívaní? Moje city? Nie! Moje city ma úplne oklamali, a nemali nič spoločné s vedením. Bolo to slovo revízora. Kým ku mne Neprehovoril, nepoznal som svoju situáciu, a ako dôsledok jeho slov, moje pocity prešli dramatickou zmenou. Čiže bolo to jeho slovo. A tak aj Ty, ak sa spoliehaš na svoje city, môžeš byť oklamaný. Musíš získať niečo spoľahlivejšie, ako len pocit: na ňom neobstojíš.

Tvoje jediné bezpečie je v Božom Slove. Nikdy, ale nikdy sa nemení. To čo povedal, On napísal. „Písmo nemôže byť zrušené“ (Ján 10:35) Platí to aj o spasení, ale aj o naplnení Duchom. Preto spoznaj jeho podmienky, splň ich a zaslúbený výsledok je Tvoj. Nezáleží na tom, ako sa pri tom cítiš. Ty si iný, pretože On to povedal. Ján 1:12 hovorí, že ja sa stávam Jeho dieťaťom tým, že som prijal Ježiša Krista, a po tom môžem vedieť, že som jeho dieťa, pretože som prijal Krista. A žiadne pocity tohto sveta nikdy nezmenia Jeho Slovo. Ak mi On povie, že som Duchom naplnený pretože som svoj život cele vydal Jemu, keď kráčam vo svetle, a robím iba veci, ktoré sa mu páčia, keď som poslušný, potom viem, že som naplnený Duchom pretože som splnil Jeho podmienky. Existuje len jedna otázka, ktorú si musím položiť: Som ospravedlnený Bohom?

Drahí, my chodíme vierou a nie videním. Kiež by sme sa stali zrelými kresťanmi, a nehľadali pocity alebo citové skúsenosti, ale mali odvahu veriť Bohu, a raz a navždy sa postavili na Jeho zaslúbenia. Diabol môže sfaľšovať mnohé skúsenosti, ale on nemá náhradu za Božie Slovo. „Je napísané“ ho vždy porazí. Mne nezáleží na tom, že nasledujúce mesiace nebudem prežívať nič zvláštne. Ak chodím s Bohom, ak žijem v súlade s Jeho vôľou, potom môžem vedieť, že Jeho Duch vo mne prebýva a som spokojný.

Predtým to bolo požehnanie,

Teraz je to Pán,

Predtým to bol pocit,

Teraz je to Jeho Slovo.

Pamätáš si ten úžasný deň, keď Peter, Jakub a Ján boli s Ježišom na vrchu? A pamätáš si, čo sa odohralo? Na svetlo, ktoré bolo jasnejšie ako slnko, a Mojžiš s Eliášom, ktorí sa zjavili pri Ježišovi, a ten zvláštny Petrov návrh, ktorý za nich prehovoril. Počúvajme ho: „Majstre“ vykrikoval, „aké neuveriteľné! Nič podobného som v živote predtým nezažil. Aké svetlo! Aké jasné! Cítim sa úžasne! Postavme si tu tri stánky, Majstre. Chceme tu ostať a zakúšať túto skúsenosť po zvyšok môjho života.“

Čuduješ sa mu? Nikdy predtým nezažil taký pocit a prejav, taký neuveriteľný jav ako tento! Bola to skutočne vrcholová skúsenosť.

Keď sa ale stratil jas, Mojžiš a Eliáš zmizli, nebolo vidno nikoho, iba Ježiša. „Pod“ hovorí Ježiš. „Peter, pod“. Je to dobrých pár chvíľ, ale nie preto tu sme. Peter, my máme prácu. Mám ešte aj iné ovečky. Treba zachrániť zástupy, ktoré idú do zahynutia. Moja zvesť patrí celému svetu. Len na konci tohto vrchu býva otec, ktorého syn je posadnutý

démonom. Pod' Peter, musíme konať skutky Toho, ktorý nás poslal, kým je deň. Pretože prichádza noc kedy už nebude môcť nikto pracovať.“ A išli dolu.

Zmizlo svetlo, skúsenosť skončila, pocity sa stratili, ale On - sám Ježiš, je naďalej s nimi. Haleluja! „Hľa som s Vami, až na koniec vekov. Nikdy Vás neopustím, ani nezanechám. Ako som bol sa s Mojžišom, tak budem aj s vami.“ A to napokon je lepšie ako tá najlepšia skúsenosť. „Či nehorelo v nás srdce, keď nám hovoril cestou a vysvetľoval Písma?“

Nehľadaj pocit, uspokoj sa iba s Ním, rob čo Ti prikáže, a pamätaj, že On je s Tebou a bude až do konca.

*Radšej pôjdem s Bohom aj v tme,
Ako sám po svetle.
Radšej pôjdem s vierou s Ním
Ako videním sám.*

Opýtaš sa ale, znamená to, že nebudú žiadne pocity? Ale áno, budú. Práve v nečakaných chvíľach, keď na to ani nepomyslíš. Boh na Teba nezabudne. Mnohokrát na Teba vyleje svoje požehnanie. Nie preto, lebo si to hľadal, nie preto lebo si to žiadal, ani preto že čakáš na nejaký zvláštny prejav, ale pretože veríš Bohu, pretože činiš Jeho vôľu, pretože chodíš vo viere a nie videním. Stáva sa, že pocit prichádza vždy počas služby. Je Tvojou úlohou hlásať evanjelium, a ako to budeš robiť, ako učenici v rannej cirkvi, budeš naplnený radosťou a Svätým Duchom.

Čo je dôkazom?

Čo je dôkazom plnosti Ducha? Ako poznáme, kedy sme naplnení? Je nejaký výsledok, ktorý nás o tom presvedčí, že si budeme istí? Určite áno, existuje. A ak si pozorne sledoval, čo som hovoril o ciele plnosti, potom som mnou budeš súhlasiť, že dôkazom je naplnenie cieľa, a to moc nad hriechom a moc v službe.

Aký bol dôkaz Elizeusa, že prijal dvojnásobnú dávku Elijášovho ducha? Bol to nejaký extatický pocit, nejaký zvláštny prejav? Nebol. Dôkaz, že Elizeus mal Elijášovu moc, bolo že keď udrel do vôd Jordánu s Elijášovým plášťom, rozdelili sa, ako za Elijáša. Dôkaz prichádza v službe.

Existuje aj mnoho iných dôkazov: veľký pokoj srdca, nadšenie ducha, nevysloviteľná radosť plná slávy, nové uvedomenie si Božej prítomnosti, slobody a voľnosti v svedectve a modlitbe, neopísateľná túžba po Bohu, a uspokojenie iba v Ňom, nové a požehnané oddelenie sa od sveta, a duchovná láska, akú si predtým nepoznal.

Či už tak alebo onak, Duch Svätý sa bude prejavovať, ale nikdy nie všetkým rovnako, pretože On delí „každému podľa svojej vôle“. Niektorí prežili veľké záplavy radosti, pocity elektrizujúcich vln, iní nie. Ak bol niekto naplnený Duchom, tak to bol Ch.G. Finney. Finney neprijal dar jazykov. Ale prijal moc k službe. Usvedčenie padlo na tých, s ktorými prišiel do kontaktu, všade začalo prebudenie, a tisíce ľudí bolo spasených.

Veľká otázka ale znie: Mám moc, moc nad hriechom a moc ku službe? Ak áno, potom žijem Duchom naplnený život. Ak nie, potom nemám túto skúsenosť. Nezáleží na mojich daroch, aký dosiahnem úspech, alebo aké mám duchovné prejavy. Pokiaľ nemám moc nad hriechom, a moc k službe, nežijem v plnosti Ducha. Toto a nič iné je jediným dôkazom.